

Arrest

nr. 346 560 van 13 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 27 februari 2022, dient op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 24 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 25 juli 2024.

1.3. Op 21 januari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 24 januari 2025 en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan, subclan Abgal - Wacbudan te behoren. U bent moslim van de soennitische strekking. U bent geboren op 1 januari 2003 in het dorp Nuur Dugle gelegen in het Adan Yabaal district van de Midden-Shabelle regio. U ging enkel naar de Koranschool, maar stopte op uw tien jaar om uw moeder te helpen in het huishouden. Jullie familie hoedde geiten en teelde bonen en sorghum. Uw biologische vader overleed toen u heel jong was. Uw stiefvader werd in december 2021 gedood door uw paternale oom [O.] die sinds 2010 lid was van Al Shabaab. Uw drie halfbroers en twee -zussen verblijven bij uw moeder in Mogadishu.

In 2010 nam Al Shabaab de controle over in Nuur Dugle. Sindsdien was uw paternale oom [O.M.M.] de persoonlijke assistent van Al Shabaab-leider [M.A.A.]. Op 14 december 2019 informeerde uw paternale oom uw stiefvader dat hij u zou uithuwelijken aan Al Shabaab-leider [M.A.]. Uw stiefvader vertrok de dag erna naar Mogadishu om inkopen te doen, waar hij telefoon kreeg van Al Shabaab die hem en zijn kinderen bedreigden. Hij was namelijk zonder toestemming van Al Shabaab naar Mogadishu vertrokken. Uit angst keerde hij vroeger terug naar het dorp en organiseerde een ontmoeting met uw paternale oom. Uw stiefvader probeerde te onderhandelen over uw uithuwelijking, maar de gemoederen liepen hoog op en uw paternale oom vermoordde uw stiefvader. Net wanneer uw paternale oom u zou meenemen werd zijn aanwezigheid ergens anders verzocht. Uw moeder nam u mee uit het huis en verstopte u in de bosjes van het dorp. Uw maternale neef bracht u naar de ouderling [A.I.] die u mee nam naar Mogadishu op zijn geitenkar. Op 19 december 2021 verliet u het dorp richting Mogadishu.

Uw paternale oom kwam te weten dat uw moeder u hielp om uit het dorp te vluchten en sloeg haar. Uw maternale neef [M.] en uw halfbroer [I.] werden uit wraak meegenomen door Al Shabaab.

Op 29 december 2021 verliet u Somalië met het vliegtuig richting Turkije. U vertrok uit Turkije op 15 januari 2022 met de boot richting Italië en zat zes dagen op zee. Na Italië passeerde u door onbekende landen en op 27 februari 2022 kwam u aan in België waar u op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 24 november 2021 werden uw vingerafdrukken reeds afgenomen in Italië.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door uw paternale oom omdat u weigerde te trouwen met Al Shabaab leider [M.A.A.] en vreest u dat als u in de toekomst zou bevallen van een dochter dat zij besneden zou worden.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende kopieën van documenten neer: een VGV-attest, een medisch voorschrift in verband met uw VGV en een psy-attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest neer dat stelt dat u tijdelijk onder psychologische begeleiding bent geweest. De sessies zijn echter stopgezet door het gebrek aan een tolk. Het attest vermeldt dat u klaagt over slaapproblemen en nachtmerries, angstaanvallen, relatieproblemen, hechtingsstoornissen en verlatingsangst en somatische pijn in de genitale streek. Er wordt gemeld dat u erg bezig bent met uw toekomstperspectief, dat de procedure u zwaar valt en dat u melding maakt van een traumatisch verleden en onrustwekkende klinische symptomen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke verzoeker in meerdere of mindere mate stresserend is. Betreffende uw traumatisch verleden kan slechts geconcludeerd worden dat een psycholoog weliswaar vaststellingen kan doen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en vermoedens kan over de oorzaak van de mentale problemen, maar nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen. Hiervoor dienen zij zich te steunen op de verklaringen van de patiënt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Nergens worden problemen met betrekking tot het deelnemen aan de procedure aangehaald.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U stelt dat uw dorp, Nuur Dugle, gelegen is in de buurt van Maxa Sacid en Adan Lixeey, waarbij het eerste dorp ten zuiden van uw dorp ligt (CGVS, p. 6). Dit impliceert echter dat uw dorp, Nuur Dugle, niet in het district Cadale, zoals u verklaart (CGVS, p. 5) maar aan de 'grote weg' in het district Aden Yabaal ligt (landeninformatie, stuk 2).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door uw paternale oom omdat u weigerde te trouwen met Al Shabaab leider [M.A.A.] en vreest u dat als u in de toekomst zou bevallen van een dochter dat zij besneden zou worden (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 25.07.2024, hierna CGVS, p.21,31).

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekent op datum van 16 maart 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, **u niet kan worden beschouwd als minderjarige**. Op basis van bovenvermeld onderzoek werd met een redelijke wetenschappelijke zekerheid vastgesteld dat u op datum van 16 maart 2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. De medische test toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent. Op uw persoonlijk onderhoud verklaart u eerst echter toch geboren te zijn op 1 januari 2006, omdat u geen bewijs kan leveren om uw leeftijd vast te stellen (CGVS, p.5). Aangezien u geen correcte verklaringen aflegt over uw leeftijd geeft u het CGVS **geen correct zicht op de laatste 2,7 jaar van uw leven in Somalië**, waardoor het CGVS geen correcte beoordeling kan maken van uw aanvraag en u dus uw nood aan bescherming niet aannemelijk maakt.

Verder blijkt dat u zich **reeds in Europa bevond nog voor de door u beweerde vervolgingsfeiten plaats zouden hebben gevonden**. U verklaart op 29 december 2021 uit Mogadishu te zijn vertrokken met het vliegtuig en diezelfde dag zijn aangekomen te zijn in Turkije (CGVS, p.17). Op 15 januari 2022 verliet u Turkije met de boot en zou u zes dagen later zijn aangekomen in Italië (CGVS, p.17). De Eurodac-resultaten tonen echter aan dat u zich reeds vóór deze datum in Italië bevond. Uw vingerafdrukken werden namelijk op 14 november 2021 reeds geregistreerd in Castrignano del Capo (zie administratief dossier). U eerder gevraagd of u in Italië uw vingerafdrukken moest geven, antwoordt u dat u niet weet wat vingerafdrukken zijn en het dus niet weet. U wordt geconfronteerd met de informatie voorhanden en verklaart enkel dat u bij uw inschrijving dezelfde vraag kreeg en u enkel de data vertelde die de smokkelaar u gaf en dat u niet kan weten of uw vingerafdrukken ergens werden genomen of niet (CGVS, p.31). Uw verklaring dat u dus gewoon de data onthoudt die de smokkelaar aan u gaf, zijn eerder een aanwijzing van het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. Dat u zich dus al eerder in Europa bevond dan uw beweerd vertrek én geen eerlijke verklaringen aflegt omtrent uw leeftijd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid ten zeerste.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u **niet op de hoogte bent van de recentste socio-politieke ontwikkelingen** in uw dorp. U verklaart dat Nuur Dugle sinds 2010 onafgebroken onder controle stond van Al Shabaab en dat er geen overheidstroepen in de buurt waren (CGVS, p.15-16). Objectieve informatie toont aan dat er in april 2016 een grootschalige actie was van AMISOM en SNA troepen om Al Shabaab-militanten uit de Middle Shabelle regio te verdrijven. Onder andere Ruun Niirgod, Nuur Dugle en Cadcadey werden bevrijd. U wordt gewezen op deze informatie en vertelt dat er in uw dorp nooit een gevecht plaatsvond en dat u enkel hoorde dat overheidstroepen werden aangevallen in Ruun Nirgood (CGVS, p.16-17). Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier en betreft een verder aanwijzing dat u reeds voor de beweerde vervolgingsfeiten uw voorgehouden regio van herkomst hebt verlaten.

U geeft het CGVS dus ook geen duidelijk zicht op uw netwerk in Somalië, wat alweer een blijk is van gebrek aan medewerking met de asielinstanties.

U verklaart dat uw moeder na uw vertrek door de overheid werd gered uit het dorp omdat er een gevecht plaats vond tussen de groepen die over elkaar zitten aan het front. Ze werd naar Mogadishu gestuurd. U

weet echter niet wanneer dit gevecht plaatsvond of hoe lang geleden het gebeurde (CGVS, p.9). U verklaart ook dat uw maternale oom in Mogadishu talloze keren bedreigd werd en dat er een moordpoging op hem werd gepleegd, maar kan niet verklaren wat er precies wanneer gebeurde (CGVS, p.12-13). U staat nochtans maandelijks met uw oom in contact en had voor het laatst contact begin juli 2024, waardoor u dus over de mogelijkheid beschikt om u terdege te informeren over de reële situatie van uw familieleden (CGVS, p.12). Uw voorgehouden onwetendheid is ongeloofwaardig en doet afbreuk aan uw beweringen met betrekking tot de lotgevallen van uw familie in Somalië. **Op die manier geeft u geen zicht op uw (toegang tot een) familiaal netwerk in Somalië, waardoor het CGVS geen inschatting kan maken van uw situatie en in elk geval uw voorgehouden gebrek aan netwerk in Nuur Dugle niet zonder meer kan aannemen.**

Naast de opvallende vaststellingen met betrekking tot uw recent verblijf en uw familiaal netwerk merkt het CGVS nog op dat u uw **vervolgingsfeiten niet geloofwaardig** heeft gemaakt.

U blijft vasthouden aan uw verklaringen dat uw problemen zich afspeelden in de maand december, wat niet strookt met de objectieve informatie voorhanden betreffende uw vingerafdrukken in Italië (zie supra).

Eerst en vooral moet worden opgemerkt hoe **weinig kennis** u heeft over [M.A.], zijn leven en het zogenaamde huwelijk. Zo kan u enkel verklaren dat hij de leider is van het dorp, hij daar geboren is en tot dezelfde clan behoort (CGVS, p.23). U verklaart niet te weten hoeveel kinderen hij heeft, wanneer hij met [N.] zijn vrouw die nog in het dorp woont trouwde of hoe oud hij is (CGVS, p.23,25). Of [N.] en haar familie voor hun huwelijk pro of anti- Al Shabaab waren kan u ook niet verklaren (CGVS, p.26). Over het huwelijk zelf kan u ook niets verklaren. Waar het huwelijk zou plaatsvinden is volgens u in het dorp, maar u wist niet vooraf waar in het dorp (CGVS, p.25). Vervolgens komt u tot de conclusie dat het in een huis zou zijn, maar u weet niet waarom het huwelijk daar zou plaatsvinden (CGVS, p.25). U weet ook niet waar u zou wonen nadat het huwelijk zou voltrokken zijn (CGVS, p.26). U weet niet wie de andere aanwezigen zouden zijn bij het huwelijk, omdat het zou kunnen dat hij u zou meenemen zonder huwelijkscontract (CGVS, p.25). Bovendien kan u ook niets vertellen over wat er met u of uw familie zou gebeuren indien jullie het verzoek zouden weigeren, omdat u zich daar niets over hebt laten vertellen (CGVS, p.26). Het is niet aannemelijk dat u zo weinig weet over uw huwelijkspartner in kwestie, over wie u verklaart dat hij al heel zijn leven in hetzelfde dorp als u woont en van wie uw paternale oom al sinds 2010 diens persoonlijk assistent zou zijn of überhaupt over het huwelijk in kwestie (CGVS, p.23, 11).

Waarom u dan specifiek in aanmerking zou komen voor een huwelijk met Al Shabaab geeft u een algemene verklaringen over de motieven van Al Shabaab, door te wijzen op hun rekruteringsmethoden en dat vrouwen worden ingezet in het huishouden, maar weet u niet te overtuigen of de situatie te individualiseren (CGVS, p.26)

Verder is het niet geloofwaardig dat uw moeder u niet eerder zou ingelicht hebben over uw uithuwelijking. Het ene moment vertelde uw moeder over het huwelijk het moment net voor dat uw paternale oom met uw stiefvader kwam onderhandelen (CGVS, p.24). Direct erna wijzigt u uw verklaring en vertelde ze u het al op het moment dat uw stiefvader terug naar Mogadishu ging om boodschappen te doen (CGVS, p.24). Uw moeder en uw stiefvader gingen eerst geen raad vragen bij de ouderlingen, omdat zij toch niet kunnen tussenkomen en geen zaken kunnen aanklagen (CGVS, p.24). Direct hierna verandert u wederom uw verklaringen en zouden de ouderlingen weldegelijk aanwezig zijn bij de onderhandelingsgesprekken met uw oom (CGVS, p.25). Uw moeder heeft nergens advies of raad gevraagd in verband met uw situatie (CGVS, p.26). Toen u eenmaal zelf op de hoogte was bent u ook met niemand hierover gaan praten en werd enkel uw maternale oom ingelicht over de situatie (CGVS, p.28). **Het is echter niet geloofwaardig dat u of uw moeder met niets of niemand zou gesproken hebben in verband met de situatie.**

Voorts is het merkwaardig te noemen dat uw paternale oom u zomaar onbewaakt achter liet nadat de onderhandeling omtrent uw huwelijk uit de hand liepen. Nadat uw paternale oom uw stiefvader doodde werd hij dringen ergens verzocht (CGVS, p.29). In plaats van u direct mee te nemen liet hij u thuis achter, zonder een bewaker (CGVS, p.29). U gevraagd waarom uw paternale oom door alle moeite zou gaan om uw stiefvader te doden om u te kunnen uithuwelijken en u dan op het uitgelezen moment achterlaat, verklaart u dat er misschien een opdracht van hogerop kwam (CGVS, p.29). Nadat u dan kon ontsnappen uit het dorp belt hij eerst naar uw maternale oom om jullie te laten weten dat hij op de hoogte is van uw schuilplaats in Mogadishu, in plaats van u direct te komen zoeken (CGVS, p.30). Volgens u komt dit omdat zij in Mogadishu geen slagkracht hebben en dat uw paternale oom gezocht wordt door de overheid, dus daar niet kan komen, wat echter indruist tegen uw eerdere verklaringen waarin u stelt dat uw maternale oom dit jaar nog fysiek werd aangevallen door Al Shabaabmilitanten in Mogadishu (CGVS, p.30,12-13). Het is zeer merkwaardig te noemen dat uw paternale oom door al deze moeite zou gaan om u uit te huwelijken, iets wat hij volgens u overigens al heel lang deed, om dan zijn eigen doel twee keer te hypothekeren door u onbewaakt achter te laten bij uw thuis en u te waarschuwen dat hij op de hoogte is van uw schuilplaats in Mogadishu. Dat u

overigens zonder meer kon ontsnappen uit Nuur Dugle, omdat u in de auto tussen de geiten werd verstopt doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p.19,30). **Dat Al Shabaab u niet beter in het oog hield, nadat u en uw familie al weigerachtig stonden tegenoverover het huwelijk, in een dorp waar zij de volledige controle uitoefenen en u tot twee maal toe laten ontsnappen is niet aannemelijk** (CGVS, p.30).

U haalt verder nog een vrees aan dat eventuele toekomstige dochters besneden zouden worden in Somalië. Het CGVS kan echter geen beoordeling maken in hoofde van ongeboren personen, maar enkel over reeds bestaande personen die zich op Belgisch grondgebied bevinden (CGVS, p.31).

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw psy-attest werd hierboven al besproken. U legt eveneens een VGV-attest neer dat aantoonde dat u type 3 infibulatie hebt ondergaan en hieraan gerelateerd medische voorschriften die stellen dat u fysiek ongemak ervaart door uw besnijdenis. Hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter ervan voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, op zich niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde medische attesten kan immers worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen (toegang tot behandeling van de gevolgen van uw besnijdenis) de geëigende procedure (9 ter) kan aanwenden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het herooveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van

al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt dat zij naar best vermogen geprobeerd heeft om een antwoord te formuleren op de gestelde vragen. Volgens haar kan haar geen resultaatsverbintenis worden opgelegd om alle vragen te beantwoorden. Zij wijst erop dat zij Somalië meer dan drie jaar geleden diende te verlaten, dat zij sindsdien

op de dool is en een overlevingsstrategie ontwikkeld heeft waardoor zij vooral denkt op korte termijn. Ze stelt dat ze weinig stabiliteit kent en wijst erop dat ze verbleven heeft op plaatsen die volledig verschillend zijn van die waarin zij is opgegroeid. Volgens haar hebben de stress en gebeurtenissen die ze meegemaakt heeft in Somalië in belangrijke mate haar herinneringen beïnvloed. Ze meent dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud toegelicht heeft waarom zij niet kan terugkeren naar Somalië en dat daaruit en uit de landeninformatie afdoende blijkt dat zij in de onmogelijkheid is om ernaar terug te keren.

Waar haar verweten wordt geen geloofwaardige verklaringen afgelegd te hebben over haar familiaal netwerk en haar recente verblijf in Somalië, werpt zij op dat er niet zonder meer gesproken kan worden van een gebrek aan medewerking in haar hoofde. Ze benadrukt dat ze nog jong en beperkt geschoold is, dat ze enkel naar de Koranschool ging tot tienjarige leeftijd en dat ze daarmee stopte om haar moeder te helpen in het huishouden. Omdat haar familie geiten hoedde en bonen en sorghum teelde, zou zij niet geleerd hebben om om te gaan met zaken zoals cijfers en data. Evenmin zou zij betrokken zijn geweest bij de gebeurtenissen in of rond haar regio van herkomst en zou ze ook niet op de hoogte zijn van wat vingerafdrukken inhouden. Voorts wijst ze erop dat het vaststaat dat de gebeurtenissen, waarvoor zij haar land ontvlucht is, reeds lang geleden plaatsgevonden hebben en dat zij enig zicht op haar verleden verloren is. Gezien de verstreken tijdsperiode acht zij het niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in haar herinneringen, nu die onderhevig zijn aan vervaging te meer nu er een lange periode zat tussen het interview bij de DVZ en het verhoor bij het CGVS.

Vervolgens betoogt ze dat het niet verwonderlijk is dat zij weinig kennis heeft over M.A., diens leven en het gedwongen huwelijk nu ze hierover niet gecontacteerd werd en zij ook geen actieve rol diende op te nemen. Zij wijst erop dat haar stiefvader gecontacteerd werd door haar paternale oom met de mededeling dat hij haar zou uithuwelijken aan Al-Shabaab leider M.B. Zij vervolgt dat haar stiefvader hierna het heft in eigen handen nam en met haar paternale oom sprak, maar dat zij zelf niet betrokken was. Zij meent dat zij dit heeft benadrukt tijdens het persoonlijk onderhoud door erop te wijzen dat zij hierover niets te vertellen heeft. Zij herhaalt dat ze slechts tot haar tien jaar naar de Koranschool ging om vervolgens in het huishouden te helpen en dat dit haar plaats was in de samenleving en binnen het gezin. Zij voegt nog toe dat haar moeder haar er evenmin bij betrokken had teneinde problemen te vermijden en haar dochter geen stress te bezorgen. Ze meent dat het haar niet toekomt om bepaalde verklaringen te zoeken voor onder meer het specifieke gedrag van haar moeder of stiefvader. Verder stipt zij aan dat haar moeder snel moest handelen na de moord op haar stiefvader en dat ze zich kon verstoppen in de bosjes van het dorp, waarna haar maternale neef haar ging begeleiden om uit Somalië te vertrekken.

Ondergeschikt meent verzoekster dat haar de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend en wijst zij op de uiterst precare situatie bij terugkeer naar Somalië. Ze stelt dat ze Somalië drie jaar geleden verlaten heeft en onvermogen is, dat ze geen huisvesting of actueel sociaal of familiaal netwerk heeft in Somalië. Zij wijst erop dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud herhaaldelijk benadrukt heeft dat zij alleen is en geen enkele steun heeft bij een terugkeer naar Somalië. Zij vreest bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 23 april 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende stukken met vermelding van de weblinks:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*, 13 augustus 2025;
- Cedoca, *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*, 25 maart 2025 (update).

Met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking wordt bij de aanvullende nota nog volgend stuk gevoegd:

- LIFOS, *Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*, 13 mei 2025.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin zij stelt dat de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië voorbijgestreefd is en verwijst zij naar 38 weblinks waaruit zij telkens een stuk citeert.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door haar paternale oom omdat ze weigerde te trouwen met Al-Shabaab leider M.A. (NPO, p. 18, 21). Daarnaast vreest verzoekster dat, als zij in de toekomst zou bevallen van een dochter, die besneden zou worden (NPO, p. 31) en licht zij toe dat zij, op

initiatief van haar paternale oom, zelf besneden werd toen zij zes jaar oud was, maar dat haar moeder en stiefvader er tegen waren (NPO, p. 19-20).

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en evenmin aannemelijk maakt dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Zij baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Er zijn aanwijzingen dat verzoekster haar regio van herkomst reeds verlaten heeft vóór de beweerde vervolgingsfeiten omdat (a) uit informatie blijkt dat verzoekster zich al in Europa bevond toen de beweerde vervolgingsfeiten zich in Somalië zouden hebben voorgedaan; (b) zij geen correcte verklaringen afgelegd heeft over haar leeftijd en zij geen correct zicht biedt op de laatste 2,7 jaar van haar leven in Somalië; (c) zij niet op de hoogte is van de recentste socio-politieke ontwikkelingen in haar dorp;
- ii) Verzoekster biedt geen duidelijk zicht op haar netwerk in Somalië en zij getuigt van een gebrek aan medewerkingsplicht omdat haar onwetendheid hierover niet strookt met haar maandelijks contact met haar oom - en dit voor een laatste keer begin juli 2024 -, waardoor zij over de mogelijkheid beschikt om zich terdege te informeren over de reële situatie van haar familieleden;
- iii) Verzoekers relaas met betrekking tot het gedwongen huwelijk is niet geloofwaardig omdat (a) haar problemen zich zouden hebben afgespeeld in december, maar zij zich toen al in Italië bevond; (b) zij zeer weinig kennis heeft over M.A., zijn leven en het zogenaamde huwelijk, terwijl hij zijn hele leven in hetzelfde dorp als haar woont en van wie haar paternale oom al sinds 2010 diens persoonlijk assistent is; (c) verzoekster niet weet waarom zij specifiek in aanmerking zou komen voor een huwelijk met Al-Shabaab; (d) het niet geloofwaardig is dat haar moeder haar niet eerder zou ingelicht hebben over haar uithuwelijking en zij met niets of niemand gesproken zou hebben in verband met die situatie; (e) het merkwaardig is dat Al-Shabaab, terwijl die de volledige controle uitoefenen in het dorp en haar familie al weigerachtig stond tegenover het huwelijk, niet beter in het oog hielden;
- iv) Er kan geen beoordeling gemaakt worden van ongeboren personen, maar enkel over reeds bestaande personen die zich op het Belgische grondgebied bevinden, waar verzoekster verklaart dat haar eventuele toekomstige dochters besneden zouden worden in Somalië;
- v) De neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen omdat (a) het psychologisch attest reeds besproken werd bij de procedurele noden en (b) het vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV)-attest aantoonde dat zij type-III infibulatie heeft ondergaan, maar de internationale bescherming tot doel heeft om een verzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen en uit haar verklaringen of attesten, niet kan worden afgeleid dat zij omwille van de reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar haar land van herkomst of dat een terugkeer in haar hoofde ondraaglijk zou zijn.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoekster toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In haar verzoekschrift beperkt zij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van haar vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat zij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van haar voorgehouden asieltrelaas te herstellen.

4.3.4. Vooreerst blijkt dat verzoekster Somalië eerder verlaten heeft dan dat zij beweert en dat zij zich reeds in Europa bevond wanneer de vermeende vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan. Die vaststelling op zich, die steun vindt in het administratief dossier en die door verzoekster onbesproken wordt gelaten in het verzoekschrift, volstaat om haar vluchtrelaas als ongeloofwaardig te beoordelen.

4.3.4.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters vingerafdrukken op 14 november 2021 genomen werden in Italië, in Castrignano Del Capo (AD CGVS, deel DVZ, *Eurodac Search Result*). Dit valt niet te rijmen met verzoeksters beweerde definitieve vertrek uit Somalië op 29 december 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ, 17.10.2022, punt 33; NPO, p. 11; NPO, p. 17). Hierover bevestigd tijdens het persoonlijk onderhoud stelt zij louter dat zij hierover niets weet en niet weet of haar vingerafdrukken al dan niet genomen werden en dat zij enkel de datums vertelt zoals de smokkelaar die haar had meegegeven. Ze voegt nog toe dat, toen ze haar vingerafdrukken in België gaf, haar niemand vertelde dat er vingerafdrukken waren (NPO, p. 31). Verzoekster slaagt er niet in om uit te leggen hoe het mogelijk is dat zij zich in Italië bevond op 14 november 2021, terwijl zij de aanleiding van haar vlucht uit haar herkomstland situeert een maand nadien. Daar op basis van objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier, die door verzoekster niet wordt weerlegd, blijkt dat verzoekster zich al in Europa bevond toen de door haar beweerde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan, kan hieraan logischerwijze hoegenaamd geen geloof worden gehecht. In het verzoekschrift gaat verzoekster volledig voorbij aan deze vaststelling en volhardt zij er louter in dat zij

haar herkomstland verlaten heeft op 29 december 2021 en wijst ze erop dat ze hierna doorreisde via Turkije naar Italië en dat ze niet op de hoogte zou zijn van wat vingerafdrukken precies inhouden. Dit laatste strookt niet met de inhoud van haar persoonlijk onderhoud. Zoals *supra* aangehaald, bleek dat verzoekster wel degelijk wist wat vingerafdrukken inhouden, nu zij, hiernaar bevestigd, niet verder kwam dan voor te houden dat ze niet wist wanneer die genomen werden. Dat zij de vraag niet zou hebben begrepen, blijkt allerm minst en hoe dan ook weerlegt zij hiermee op geen enkele wijze haar aanwezigheid in Italië zoals die blijkt uit de objectieve informatie uit het administratief dossier.

4.3.4.2. Verzoekster blijkt voorts niet op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in haar dorp op het moment dat zij zich daar, althans volgens haar eigen verklaringen, nog bevond. Ook op dit punt stroken haar verklaringen niet met de objectieve informatie die zich bevindt in het administratief dossier. Zij verklaart dat haar dorp Nuur Dugle sinds 2010 onafgebroken onder controle stond van Al-Shabaab (NPO, p. 15) en dat er geen overheidstroepen in de buurt waren (NPO, p. 16: “*Al-Shabaab hebben ook de macht in de omringende dorpen, de overheid was niet dichtbij*”). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie dat er in april 2016 een grootschalige actie was van AMISOM en SNA troepen om Al-Shabaab-militanten uit de regio Middle-Shabelle te verdrijven en dat meer specifiek het dorp van verzoekster, Nuur Dugle, bevrijd werd (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, “*Somalia, AU seize several Al-Shabaab regions in central Somalia*”). De *protection officer* confronteert verzoekster met die informatie, waarop zij simpelweg antwoordt dat dit “*niet gebeurde in haar dorp*” (NPO, p. 16). In het verzoekschrift laat zij de motieven in de bestreden beslissing in dit verband volledig onbesproken. Zij is aldus niet in staat de objectieve informatie die de commissaris-generaal heeft toegevoegd aan het administratief dossier te weerleggen. Haar betoog, dat zij niet op de hoogte was van de gebeurtenissen in of rond haar regio, is hoegenaamd niet dienstig, nu dit opnieuw ingaat tegen haar verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster slaagde er wel degelijk in om steeds een antwoord te formuleren op de vragen van de *protection officer* en gaf hierbij nooit te kennen dat zij omwille van haar leeftijd of profiel geen kennis kon hebben van de veiligheidssituatie toen of dat dit aspect haar kennis te boven zou gaan. Bovendien was zij in 2016 – ten gevolge van de resultaten van de leeftijdtest – reeds dertien jaar oud, waardoor het allerm minst onredelijk is van haar te verwachten dat zij kan zeggen of de overheid Al-Shabaab al dan niet verdreven had. Hierbij komt nog dat zij wel kon vertellen dat er een droogte was vijf jaar eerder in 2011 (NPO, p. 14), waardoor haar betoog, dat zij te jong was in 2016, iedere feitelijke grondslag mist. De veiligheidssituatie betreft bovendien een direct waarneembare en elementaire zaak over haar regio van herkomst, waardoor het niet ernstig is om simpelweg voor te houden dat zij dergelijke zaken niet zou waarnemen. Dit geldt des te meer nu zij wel in staat was om de regels die Al-Shabaab de bevolking in haar regio oplegden te omschrijven (NPO, p. 8), waardoor zij zich wel degelijk bewust was van de invloed die de machthebbers in haar dorp hadden op haar dagelijks leven.

4.3.4.3. Met haar boutade in het verzoekschrift, dat haar geen resultaatsverplichting kan worden opgelegd om alle gestelde vragen te beantwoorden en dat zij enkel op korte termijn denkt, buigt verzoekster de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing niet om. Ook waar zij aanstipt dat zij naar best vermogen getracht heeft om te antwoorden op de vragen die de *protection officer* haar stelde en zij voldoende toegelicht heeft waarom zij niet kan terugkeren naar Somalië, beperkt zij zich tot het uiten van kritiek, zonder *in concreto* aan te tonen welke verklaringen zouden zijn veronachtzaamd bij de totstandkoming van de bestreden beslissing en welke concrete verklaringen hierop een ander licht zouden kunnen werpen. Het verwijt, dat er geen rekening gehouden werd met haar achtergrond en persoonlijke situatie, waarbij zij benadrukt dat zij nog jong en beperkt geschoold is, dat ze enkel naar de Koranschool ging tot tienjarige leeftijd, dat ze hiermee stopte om haar moeder te helpen in het huishouden en dat ze niet geleerd heeft om te gaan met cijfers en data, werpt evenmin een ander licht op de beoordeling gemaakt door de commissaris-generaal. Immers wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat uit het psychologische attest (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3) geenszins blijkt dat verzoekster lijdt aan enige geheugenproblematiek of dat haar cognitieve vermogens in zulke mate zijn aangetast dat zij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over de feiten en gebeurtenissen waarop zij zich beroept in het kader van haar beschermingsverzoek. Het enige attest dat neerligt, dateert van meer dan twee jaar geleden en is gebaseerd op een psychologisch onderhoud tussen 14 februari 2023 en 25 mei 2023, zijnde drie jaar geleden. Het attest is niet alleen gedateerd, maar laat evenmin toe om actueel een zicht te bieden op de evolutie die verzoekster tot op heden heeft meegemaakt en op haar huidige psychologische toestand. Bovendien geeft de opsteller ervan louter aan dat verzoekster klaagt over bepaalde symptomen en dat zij bezorgd is over haar toekomst maar geeft hij geen diagnose weer. De inhoud ervan laat hoegenaamd niet toe te concluderen dat verzoekster niet bij machte was om de vragen van de *protection officer* te beantwoorden. Voor het overige bevat het rechtsplegingsdossier geen indicaties waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek om internationale bescherming op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Het is voorts weinig ernstig voor te houden dat zij niet kan omgaan met data, nu zij tijdens het persoonlijk onderhoud zeer precies kon zeggen dat zij op de “*19de dag*” uit Nuur Dugle en op de “*29ste dag*” uit Somalië vertrok (NPO, p. 21). Waar verzoekster aldus wijst op haar profiel dat haar belet zou hebben om de vragen van de *protection officer* correct te beantwoorden, laat zij na die blote

bewering, die enerzijds geen steun vindt in de medische stukken en anderzijds geen weerslag vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud of de overige stukken van het administratief dossier, te objectiveren, waardoor deze niet kan worden weerhouden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat de *protection officer* verzoekster vragen stelde over eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst, zoals de veiligheidssituatie, waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden – gezien haar vermeende verblijf aldaar vanaf haar geboorte tot aan haar beweerde vertrek in 2021 – dat zij ervan op de hoogte is. Indien verzoekster werkelijk te jong was om te antwoorden op de vragen, mag ook van haar verwacht worden dat zij dit aangeeft, *quod non*. Het weze eraan herinnerd dat zij in 2016 – ten gevolge van de resultaten van de leeftijdtest – reeds dertien jaar oud was, waardoor het allerm minst onredelijk is van haar te verwachten dat zij kan zeggen of de overheid Al-Shabaab al dan niet verdreven had. Bovendien wist zij wel te vertellen dat er een droogte was vijf jaar eerder (NPO, p. 14), waardoor haar betoog, dat zij te jong was in 2016 of zelfs in 2021, toen de feiten zich volgens haar zouden hebben voorgedaan, iedere ernst ontbeert.

Voorgaande vaststellingen acht de Raad voldoende om te besluiten dat verzoekster geen zicht biedt op het moment dat zij Somalië verlaten heeft. Hierdoor kan er eveneens geen geloof worden gehecht aan de feiten die volgens haar geleid hebben tot haar vertrek, daar zij zich op dat moment reeds in Europa bevond. De overige motieven in de bestreden beslissing, die betrekking hebben op haar vermeende gedwongen huwelijk met M.A. en haar familiaal netwerk, zijn bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op die overtollige motieven kan dan ook niet leiden tot hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing. In ieder geval en ten overvloede treedt de Raad die overige motieven integraal bij, te meer nu zij door verzoekster niet ernstig weerlegd worden. Verzoekster beperkt zich er in dit verband toe te volharden in haar vluchtrelaas en wijst erop dat het normaal is dat zij op bepaalde vragen geen antwoord kan bieden. Hiermee laat zij na een concreet argument op te werpen, slaagt zij er niet in de pertinente motieven in de bestreden beslissing te ontkrachten en brengt zij geen dienstig verweer aan dat anders zou doen oordelen over haar asielrelaas.

4.3.5. Verzoekster laat het motief omtrent haar ondergane VGV-type-III en meer bepaald het attest VGV (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2, VGV-attest en medische voorschriften) volledig onbesproken. Daarnaast gaat zij evenmin in op de motieven in verband met haar ingeroepen hypothetische vrees. De motieven in dit verband luiden als volgt en worden integraal bijgetreden: *“U haalt verder nog een vrees aan dat eventuele toekomstige dochters besneden zouden worden in Somalië. Het CGVS kan echter geen beoordeling maken in hoofde van ongeboren personen, maar enkel over reeds bestaande personen die zich op Belgisch grondgebied bevinden (CGVS, p.31).*

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw psy-attest werd hierboven al besproken. U legt eveneens een VGV-attest neer dat aantoonst dat u type 3 infibulatie hebt ondergaan en hieraan gerelateerd medische voorschriften die stellen dat u fysiek ongemak ervaart door uw besnijdenis. Hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter ervan voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, op zich niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde medische attesten kan immers worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen (toegang tot behandeling van de gevolgen van uw besnijdenis) de geëigende procedure (9 ter) kan aanwenden.” Verzoekster rept in haar verzoekschrift met geen woord over haar ondergane besnijdenis en hypothetische vrees; de motieven in de bestreden beslissing blijven ook hier onverminderd overeind.

4.3.6. Het geheel aan elementen aanwezig in het rechtsplegingsdossier en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te

lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. De motieven in de bestreden beslissing worden integraal overgenomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Verzoekster beweert afkomstig te zijn uit de regio Middle Shabelle. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, ondanks het hoge aantal dodelijke slachtoffers – zoals ook benadrukt door verzoekster in haar aanvullende nota –, niet kan worden geconcludeerd dat de loutere aanwezigheid in de regio Middle Shabelle voldoende is om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), Kwalificatieverrichting te weerhouden. Het geweld aldaar bereikt weliswaar een hoog niveau, waardoor er een lagere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Somalia* van oktober 2025 (p. 92-93). Uit het rechtsplegingsdossier blijken er geen individuele elementen aan de orde die voor verzoekster het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Zoals *supra* reeds besproken, liggen er geen actuele medische gegevens voor die toelaten conclusies te trekken op het vlak van verzoeksters huidige psychologische of fysieke toestand en biedt zij, mede door haar ongeloofwaardig bevonden verklaring over het moment van haar vertrek uit Somalië, ook geen zicht op haar familiaal netwerk aldaar. Zij toont aldus niet op gefundeerde wijze aan dat zij, omwille bepaalde individuele elementen, niet in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en dat die zouden leiden tot een verhoogd risico op willekeurig geweld dat zij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Bovendien beperkt verzoekster zich in haar aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, tot een uitgebreide opsomming van allerlei weblinks, zonder te concretiseren welke informatie enerzijds op haar regio van herkomst betrekking heeft en zonder anderzijds in te gaan op haar individuele elementen. Op geen enkele wijze wordt aangetoond wat de relevantie is van een loutere opsomming van weblinks met enkele citaten en nog minder mag daaruit blijken dat de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de regio Middle Shabelle, die zij actualiseerde middels aanvullende nota, niet meer actueel zouden zijn.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk gegaan is, kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

I. FLORIO